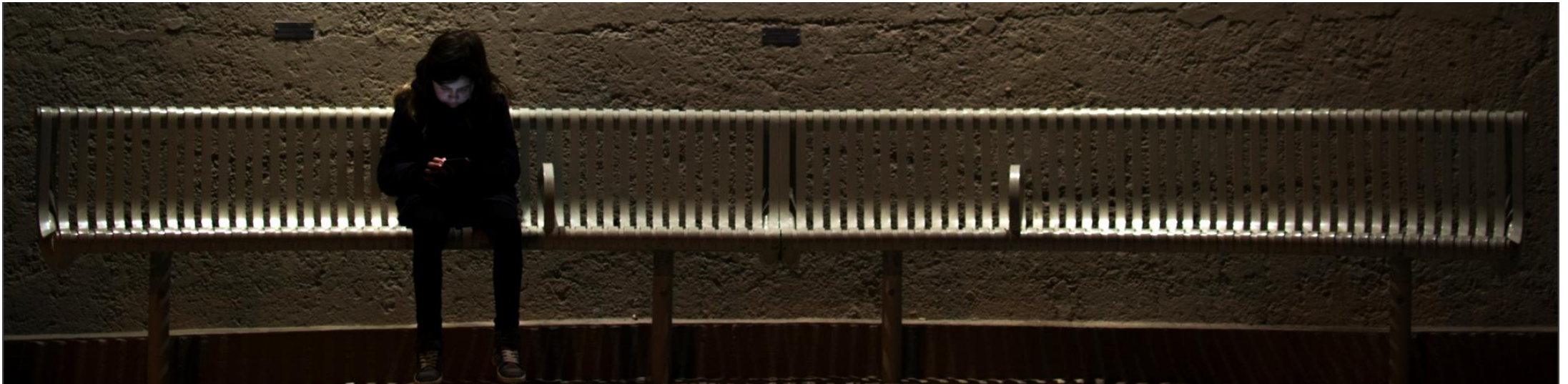

Turun yliopisto
University of Turku

Luokan näkymättömät

- kohtaamattomuus oppimisen ja hyvinvoinnin esteenä

PhD. Niina Junttila, kasvatopsykologian apulaisprofessori

Opettajankoulutuslaitos, Kouluhyvinvoinnin erikoistumiskoulutus, Lastenpsykiatrian tutkimuskeskus, SOTE-Akatemia

niina.junttila@utu.fi

Yksinäisyys on negatiivinen psyykkinen olotila, jossa ihminen kokee ahdistusta määrällisesti tai laadullisesti puutteellisista ihmissuhteista

- Yksinäisyys vrt. yksin oleminen. Yksinäisyys on suhteellisen riippumaton todellisista sosiaalisista verkostoista ja fyysisistä välimatkoista.
- Yksinäisyys on kokemuksena aina epämiellyttävä ja ahdistava. Sekä yksinäisyys että yksin eläminen heikentävät psyykkistä ja fyysistä terveyttä; yksinäisyys kuitenkin huomattavasti enemmän (Cacioppo, 2014; Junttila et al., 2016).
- **Sosiaalinen yksinäisyys** syntyy verkostojen puutteesta; **emotionaalinen yksinäisyys** läheisen ja tärkeän ihmissuhteen puuttumisesta (Weiss, 1973; Junttila, 2010).
- Lapsen kasvaessa (7/10/12v.) geneettisen perimän osuus (60/54/17) yksinäisyyden variaatiossa vähenee, ympäristötekijöiden (4/12/41) kasvaa (Bartels, et al. 2008).

"Yksinäisyys on sitä, että ei ole mitään, mitä menettää. Ja sekin on loppupeleisissä turhan arvokasta hukattavaksi."

"Olla olemassa, eikä kukaan tiedä. Siltä se tuntuu. Olemassaolo kyseenalaistuu. Tuntuu, ettei minulla ole paikkaa eikä sijaa, tehtävää eikä merkitystä tässä yhteisössä, maailmassa, elämässä."

Loneliness and friendships among eight-year-old children: time-trends over a 24-year period

Lotta Lempinen,¹ Niina Junttila,^{1,2} and Andre Sourander^{1,3}

¹Department of Child Psychiatry, University of Turku, Turku; ²Department of Teacher Education and Centre for Learning Research, University of Turku, Turku; ³Turku University Hospital, Turku, Finland

Background: Loneliness in childhood has a wide range of negative consequences for well-being and mental health later in life. This study reports time-trends in children's loneliness and the association between children's loneliness and psychiatric symptoms over a 24-year period. **Methods:** Information on 3,749 eight-year-old Finnish-speaking children born in 1981, 1991, 1997, and 2004 was gathered at four time points from the area covered by Turku University Hospital in southwest Finland. The actual numbers of participants at these time points were 986 (1989), 891 (1999), 930 (2005), and 942 (2013), with participation rates of 86%–95%. The study design and methods were similar at every time point. Information on children's loneliness and friendships was obtained from the children and also parents and teachers evaluated how many friends children had and their psychiatric symptoms. **Results:**

Approximately 20% of the children reported loneliness at each time point, 5% always felt lonely, and 25% wished they had more friends. Conduct and emotional problems, and hyperactivity were independently associated with loneliness in the multiple-regression analysis. The strength of these associations remained at similar levels over the 24-year study period. Living in a nonnuclear family, parents with a lower level of vocational education, and negative life events among the girls in the study were all associated with loneliness. **Conclusions:** Loneliness was a common phenomenon in childhood, and no notable changes were found during the 24-year study period. Psychiatric symptoms were strongly associated with loneliness. It is important to pay attention to children's loneliness and make it an integral part of school health care. Further epidemiological research is needed. **Keywords:** Cross-informant agreement; Friendships; Loneliness; mental health; psychiatric symptoms.

Turun yliopisto
University of Turku

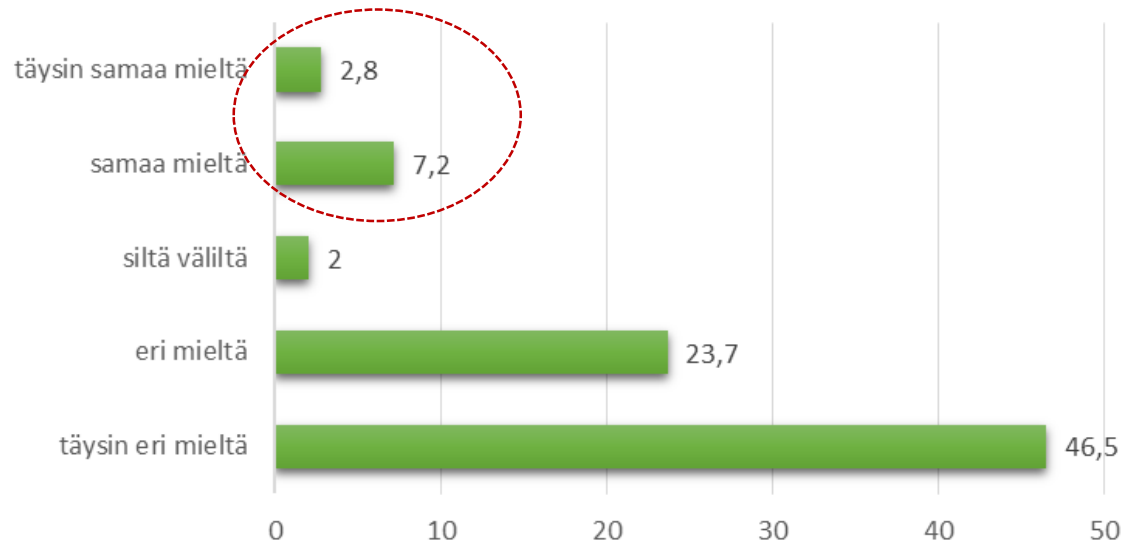
***"Tiedättehän, että jos jotakuta säikäyttää hyvin usein,
hän muuttuu helposti näkymättömäksi."***

Tove Jansson, Näkymätön lapsi

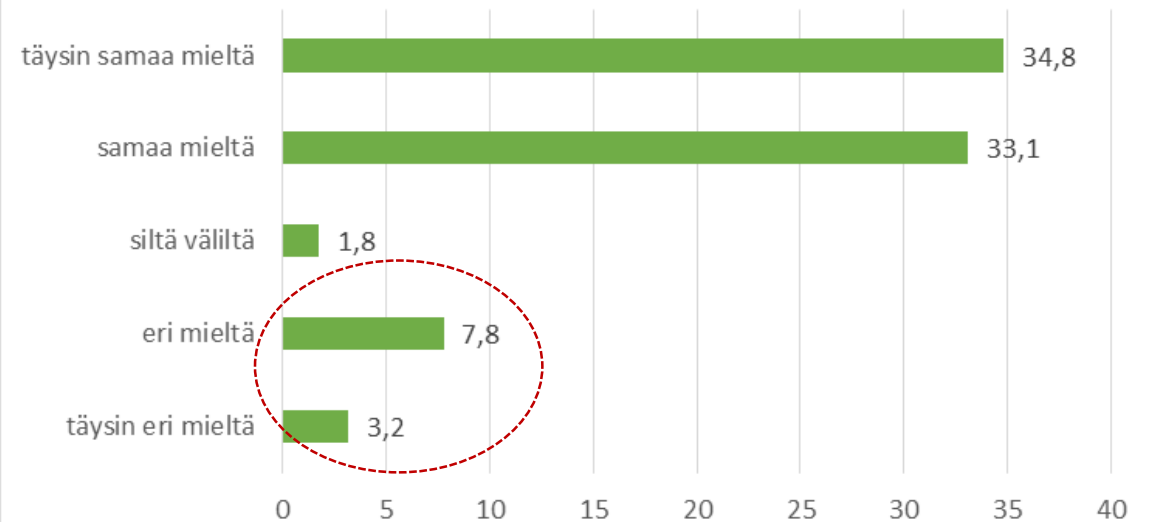

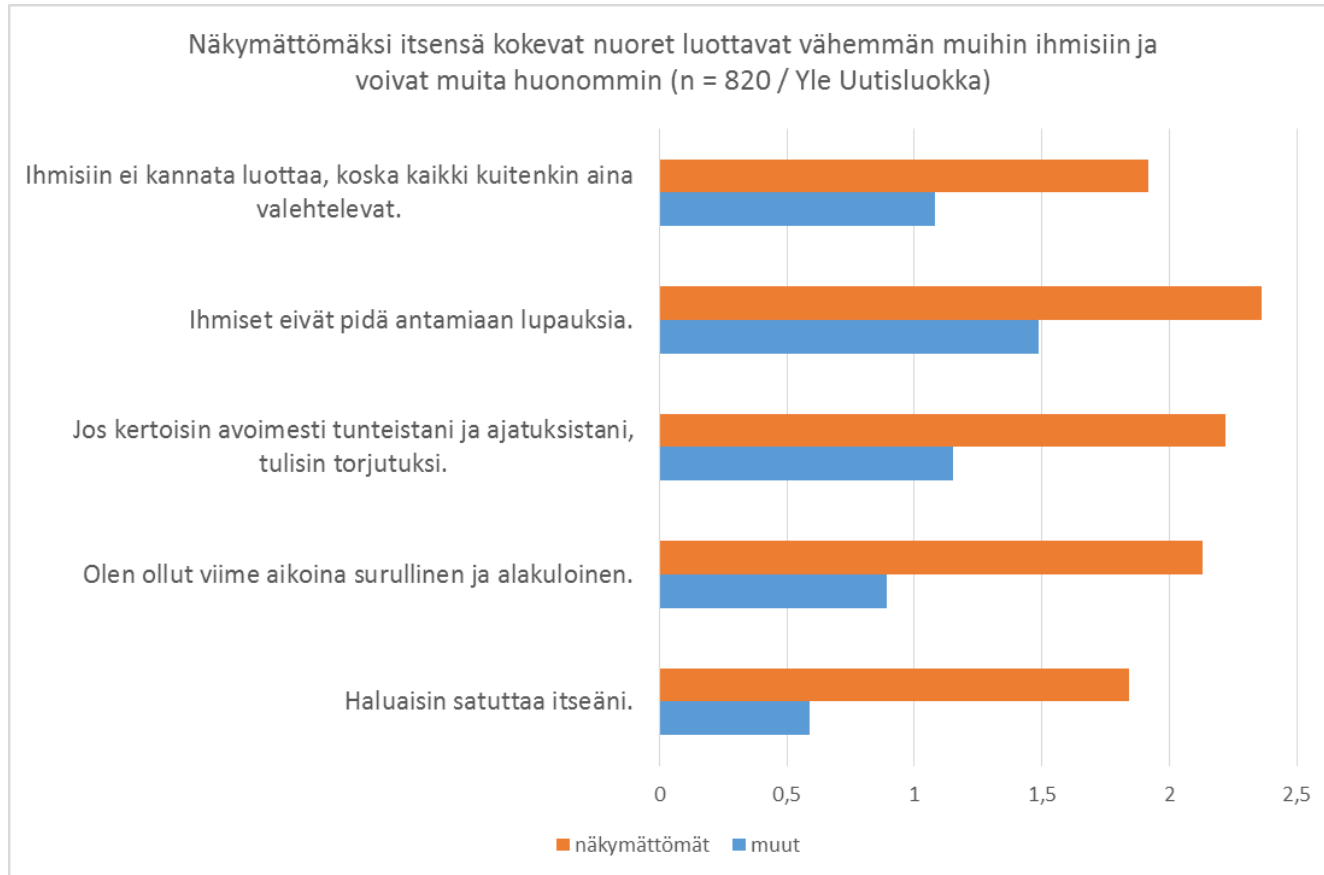
Minusta tuntuu siltä kuin olisin ryhmässäni näkymätön

(n = 6513 lasta yhdessä vanhempansa kanssa)

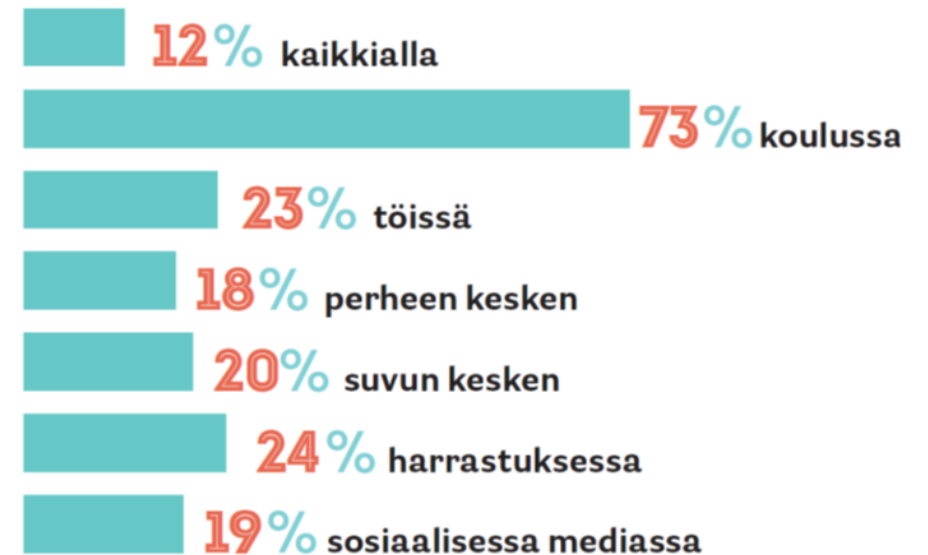

Uskon, että aikuiset huomaavat, jos minusta tuntuu jostakin syystä pahalta.

MISSÄ OLET KOKENUT OLEVASI NÄKYMÄTÖN?

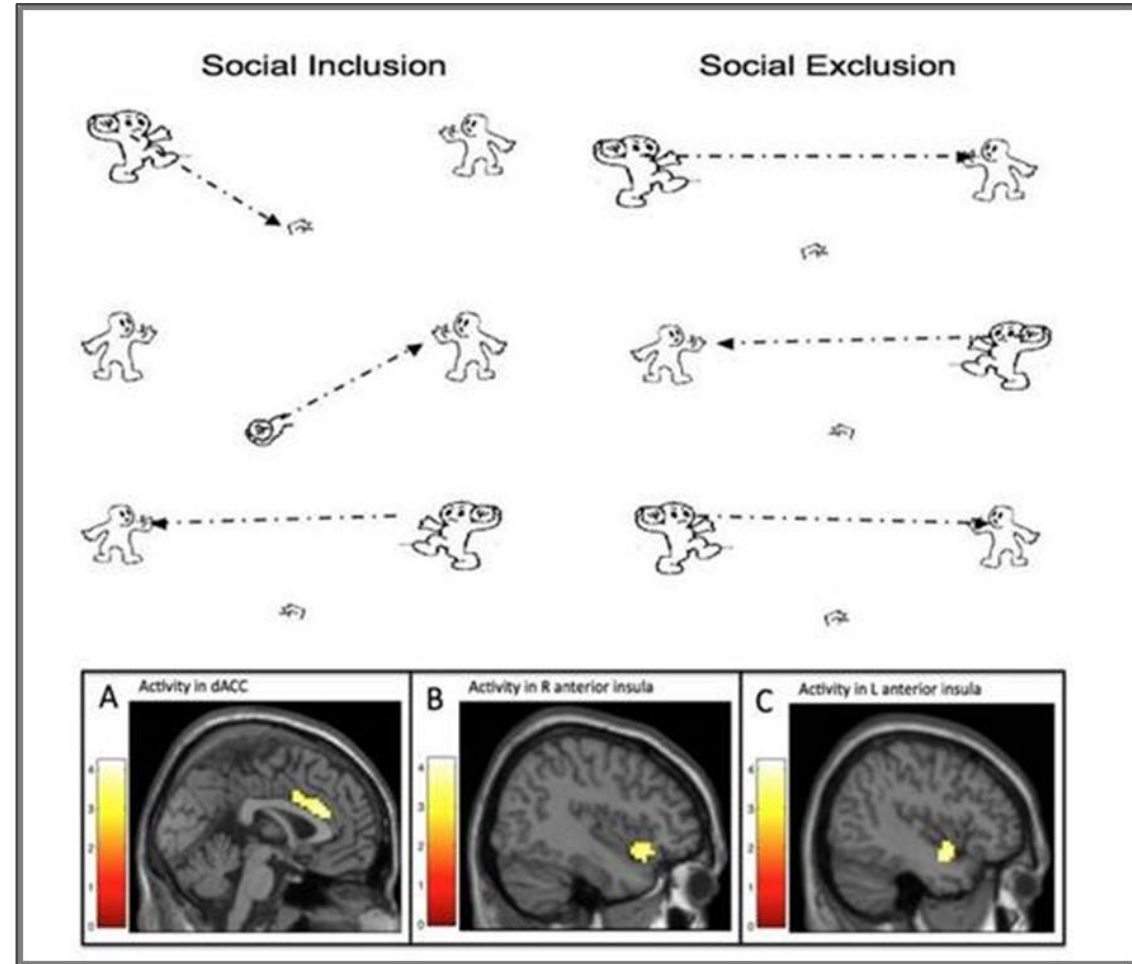
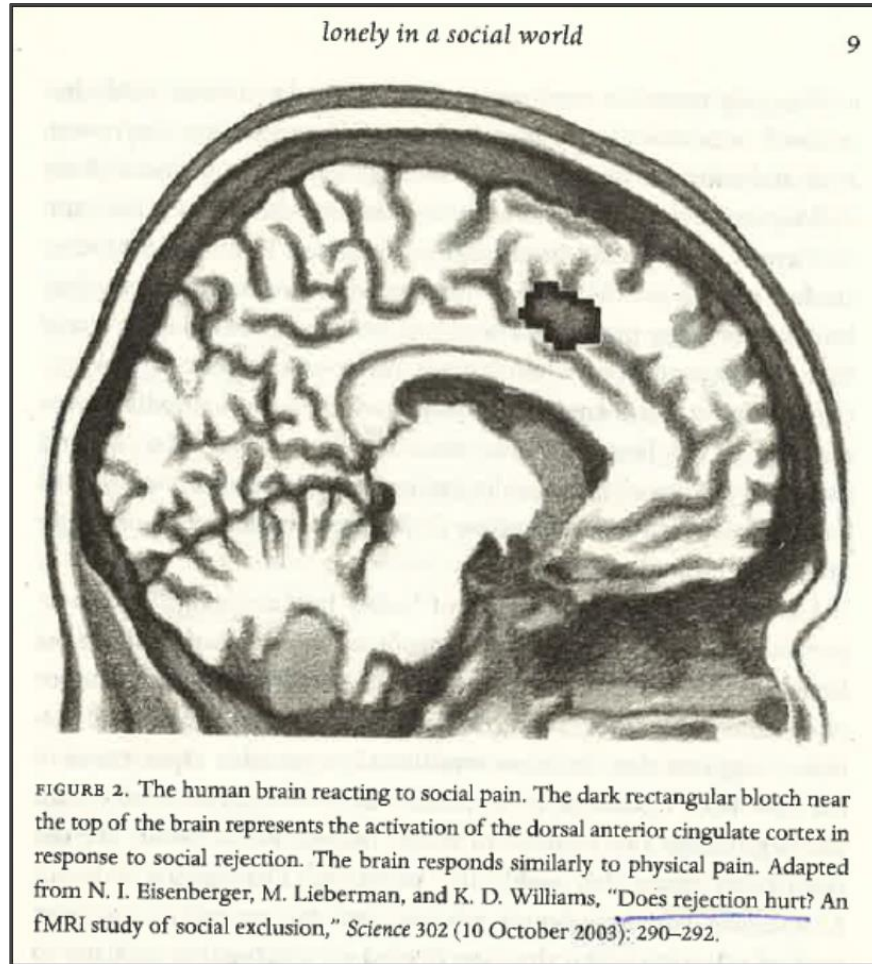
”Tunti psykologin luona viikossa ei auttanut, kun toivoin viikon jokaisena tuntina kuolemaa. Vaikka saatoin psykologiajan jälkeen tulla itkien tunnille, kukaan opettajista ei tarttunut minua oppituntien jälkeen hihasta ja tarjonnut apuaan. **Toivoin sitä enemmän kuin mitään.**”

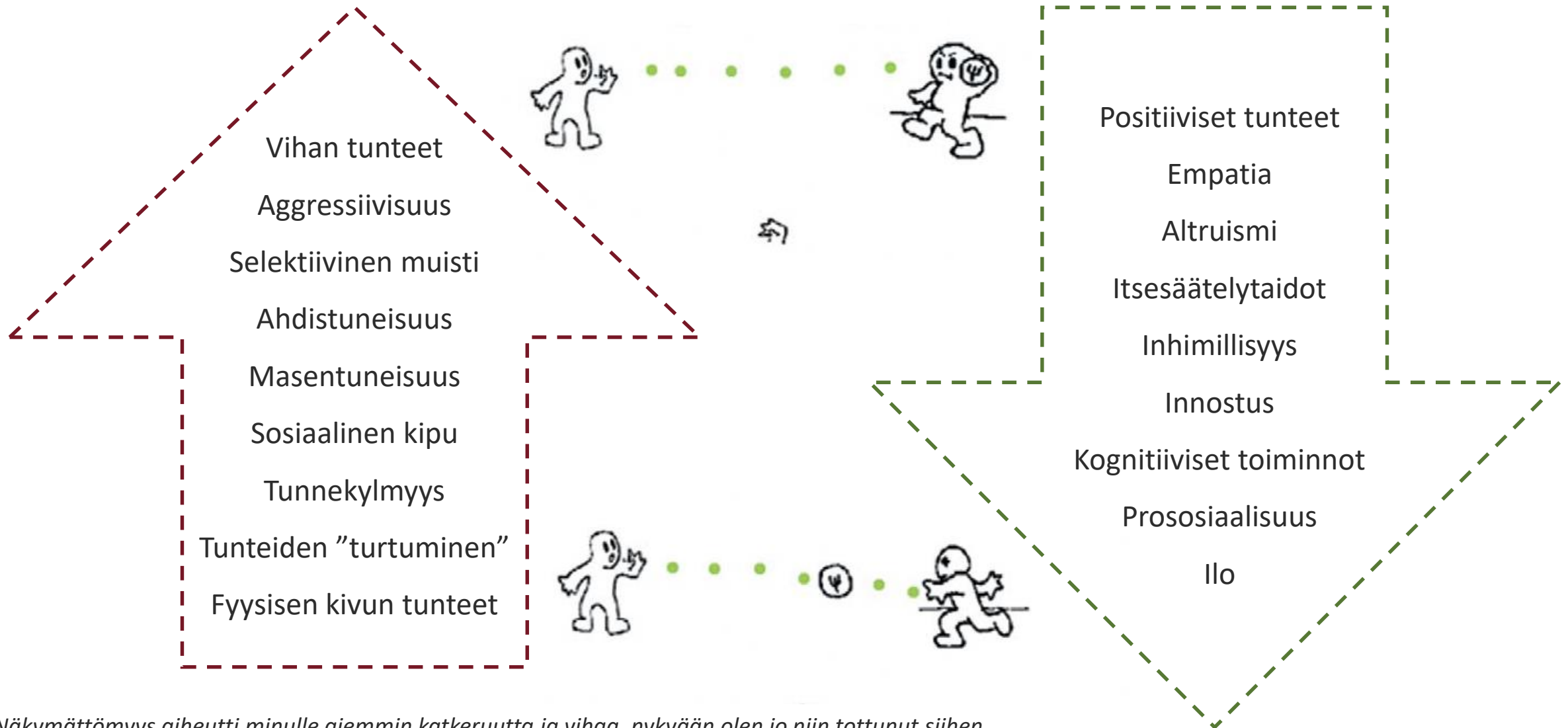

Turun yliopisto
University of Turku

<https://www.youtube.com/watch?v=apzXGEbZht0>

"Näkymättömyys aiheutti minulle aiemmin katkeruutta ja vihaa, nykyään olen jo niin tottunut siihen, että ajattelen ansaitsevani sen ja pyrin satuttamaan ja mitätöimään itseäni aina pahemmin kuin muut."

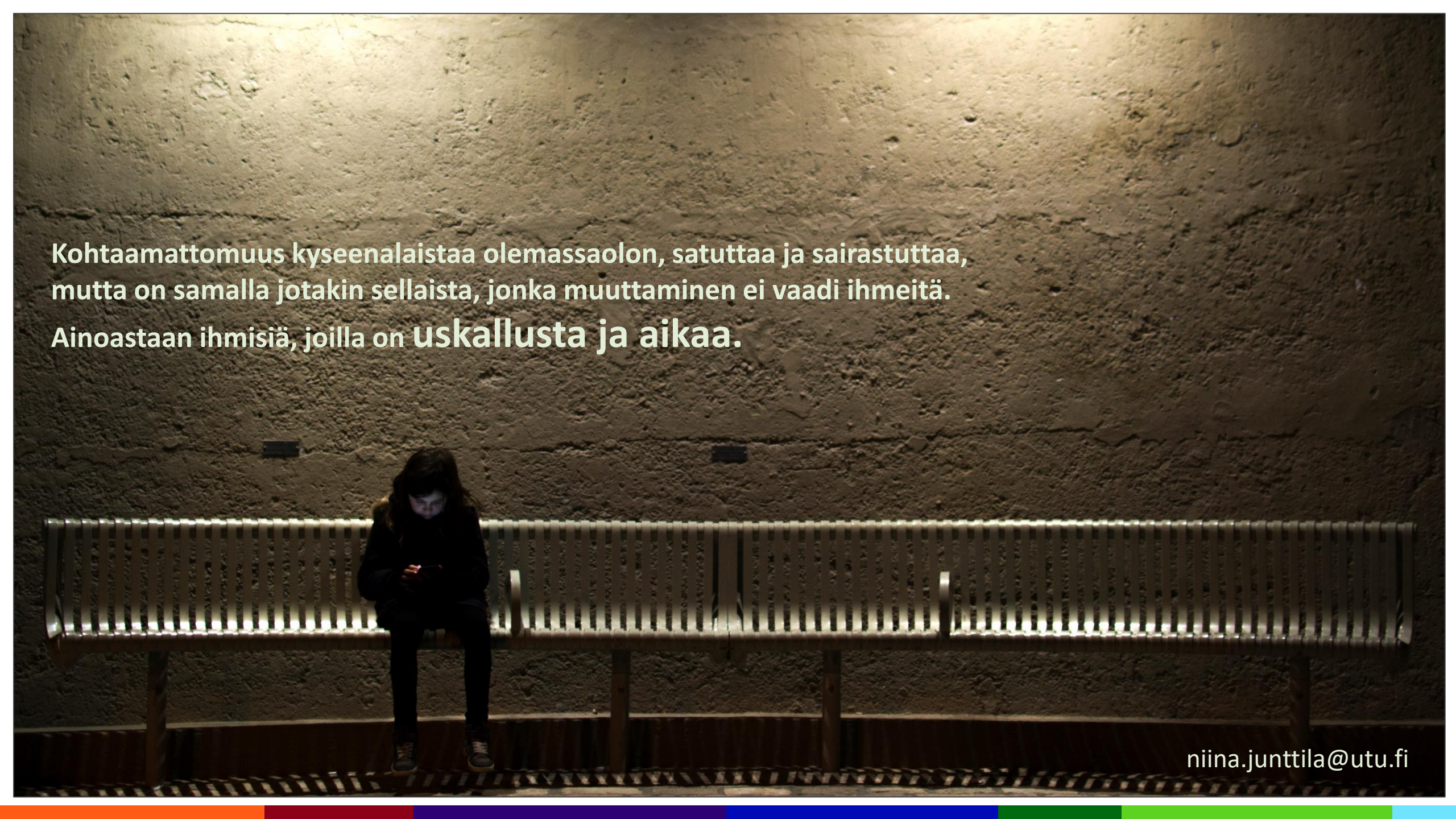
Ulkopuolisuutta ylläpitävät ryhmätason sosiaaliset mekanismit

- Ulkopuolisen toiminnan tulkitseminen valituksi, oudoksi, aggressiiviseksi, takertuvaksi (*"se haluaakin olla yksin"*)
 - Oman ryhmän suojeleminen (*ryhmän koherenttius, tuttujen roolien turvallisuus ja helppous*)
 - Leimautumisen pelko (*yksinäisyys "tarttuu"*)
 - Bystander efekti (*jos ympärillä on sata ihmistä ei kukaan auta, koska kukaan muukaan ei auta*)
- Sosiaalisten roolien omaksuminen ja muiden käskyjen noudattaminen (*"kokeenjohtaja käski.."; "säännöt on sääntöjä"*)

Ongelmana ei ole se, että tekisimme asioita väärin tai huonosti. Suurin osa lapsista ja nuorista voi erinomaisesti. Mutta haasteena on ulottaa tämä hyvinvointi kaikkiin lapsiin - riippumatta heidän taustoistaan, luonteenpiirteistään, aikuisten asenteista tai palvelujärjestelmän rakenteellisista ongelmista.

A person with long dark hair, wearing a dark jacket and pants, is sitting on a long, metallic, slatted bench. They are looking down at a small object in their hands, likely a smartphone. The bench is positioned against a large, rough, textured wall that appears to be made of stone or concrete. The lighting is dim, with a warm, yellowish glow emanating from the wall behind the person, creating a somber and contemplative atmosphere. The floor is dark and reflective.

Kohtaamattomuus kyseenalaistaa olemassaolon, satuttaa ja sairastuttaa,
mutta on samalla jotakin sellaista, jonka muuttaminen ei vaadi ihmeitä.
Ainoastaan ihmisiä, joilla on **uskallusta ja aikaa.**